

עיר וקדיש מזו שמיא נחית

ט"ל תשבת מפיי זרעו

ספר

זוהר קריאת שמע
כהלכתו דיניו ומנהגיו
חלק ח

בזוהר דא יפקון מן גלותא ברחמי

והמשכילים יזהרו כלזוהר הרקיע

חוברת מספר 96

תמוז תשע"ד - עיה"ק בית שמש תובכ"א

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gros
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מכתבי הסכמה מגדולי ישראל, כבר באו בדפוס בשאר הספרים שהוצאנו לאור - וזכרון אחד עולה לכאן ולכאן

"מפעל הזוהר העולמי"

רחוב נחל לכיש 24/8

רמת בית שמש ארץ ישראל

טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

בט"ד

עימוד ועיצוב ספרים מקצועי

'מקראי אור'

052-7615936

yoel32@neto.net.il

זוהר קדימת שמע

חובת קדימת שמע

יצא לאור ע"י מפעל הזוהר העולמי,
עיה"ק בית שמש תוכב"א
חודש טבת שנת תשע"ג לפ"ק

תַּכּוֹן הָעֲנִינִים

- א. מאמר שֶׁכֵּר הַקּוֹרָא קְרִיאַת שְׁמַע בְּכוּנָה - סְפוּר נוּרָא..... א
- ב. הַשְּׂכָר שֶׁמְקַבֵּל עַל קְרִיאַת שְׁמַע בְּכוּנָה..... ב
- ג. הַשְּׂמֻחָה שֶׁנֶּעֱשִׂית בְּהִיכָלוֹת וּבְעוֹלָמוֹת הָעֲלִיוֹנִים וּבְגוֹן עֲדוֹן בְּעִבוּר קְרִיאַת שְׁמַע בְּדִקְדוּקָה..... ג
- ד. מִתִּיקוּתָהּ שֶׁל קְרִיאַת שְׁמַע..... ד
- ה. רמ"ח תְּבוּת בְּקְרִיאַת שְׁמַע וְהַשְּׁלֵמָתָה וְרִפּוּאָתָה..... ה
- ו. טְהוּרַת הַמַּחְשָׁבָה בְּקְרִיאַת שְׁמַע וְשִׁכְרָה..... ו
- ז. קְרִיאַת שְׁמַע צְרִיכָה לְהִיּוֹת בְּכוּנָת מְסִירוֹת נֶפֶשׁ עַל אַהֲבָתוֹ וְיִרְאָתוֹ יִתְבָּרַךְ וּפְמִלְיָא שֶׁל מְעֵלָה מְשֻׁבָּחִין לִיָּה..... ז
- ח. מִצְוֹת קְרִיאַת שְׁמַע וְיִחּוּד הַשֵּׁם בְּכוּנָה וְגִדּוּל פְּעֻלָּתָהּ לְמַעֲלָה אֲצֵל שְׂרָפִי מְעֵלָה..... ח
- ט. מִצְוֹת אֲמוּנַת ה' וְיִחּוּד ה' בְּקְרִיאַת הַפְּסוּק שְׁמַע יִשְׂרָאֵל; לְהֶאֱרִיךְ בְּאַחַד וְכוּנָתָהּ..... ט
- י. לְקַצֵּר וּלְחַטּוֹף בְּאֵל"ף דָּאֲחַד..... י
- יא. קְרִיאַת שְׁמַע כּוֹלֶלֶת בָּהּ כָּל עֲשָׂרַת הַדְּבָרוֹת..... יא
- יב. שְׁמַע יִשְׂרָאֵל - הֵינּוּ יַעֲקֹב אֲבִינוּ שֶׁהוּא שׁוֹמֵעַ וּמַעֲיֵד עֲלֵינוּ שְׁאֵנוּ מְקַבְּלִים עַל מַלְכוּתוֹ ית"ש..... יב
- יג. עַל גְּדֵי קְרִיאַת שְׁמַע מְשַׁלְּכִים רַמַּח וּמְגוֹן לְהַרְוֹג אֶת הַשׁוֹנְאִים..... יג
- יד. מֵאֲמֹר הַכּוּנָה הַנּוֹצְרֶכֶת בְּקְרִיאַת שְׁמַע וְשִׁכְרָה..... יד
- טו. חֲמֵר קְרִיאַת שְׁמַע בְּזִמְנָה - מַעֲשֵׂה נוּרָא..... טו
- טז. הַיִּחּוּד וְהַשְּׂמֻחָה בְּקְרִיאַת שְׁמַע..... טז
- טז. מִצְוֹת קְרִיאַת שְׁמַע בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה..... טז

ספר

חייב קריאת שמע בזמנה

א. מאמר שכר הקורא קריאת שמע בכונה - ספור נזרא

זהו חדש - מדרש רות

רבי יודאי בר סימון אמר, אשרי מי שמשתדל לדעת את אותו העולם ששם הנשמות. מי שמכיר אותו ומשתדל לדעת אותו, אין שעור לחכמתו.

רבי יודאי בר סימון אמר, וכאן מאן דאשתדל למנדע בההוא עולם דנשמתין תמן. מאן דנדע ביה, ואשתדל למנדע ביה, לית ליה שעורא לחכמתיה.

רבי פרחיא אמר, כל זמן שהגוף לא נח במקומו, נפשו אף כן. והוא היה תמיד משתדל לדעת באותו העולם של הנשמות.

רבי פרחיא אמר, כל זמנא דגופא לא נח בדוכתיה, נפשא דליה אוף הכי. ואיהו תנה משתדיל תדיר, למנדע בההוא עלמא דנשמתין.

יום אחד היה הולך בשדה, ומצא גוף אחד פתח אילן חרב מת. השגיח בו, ומצא שהוא יהודי, ומצא פריכות של מצוה, וספר של אגדה עמו.

יומא חד תנה אויל בחקלא, ואשתבח חד גופא תחות אילן חריב מית. אשגח ביה, ואשבח דהוא יהודאי, ואשבח פריכין דמצוה, וספרא דאגדתא בתריה.

אמר, ודאי תלמיד חכם הוא. התעסק בקברו, והלך לעיר, ותקן לו תכריכים וקבר. והזמין בני אדם, ובכה עליו, והשתדל עליו והוציא כל מה שהיה בידו.

אמר ודאי תלמיד חכם הוא. אשתדל בקבריה, ואויל למתא, ואתקין ליה תכריכין, וקברא, וזמין בני נפשא, ובכה עליה, ואשתדל עליה, ואפיק כל מאי דהוי בידוי.

בין שנגנו ונקבר אותו הגוף, הנפש שלו נכנסה לתוך הישיבה העליונה. אמרו לה: אין לך כעת רשות להכנס בכרך (למקום) הסלע העליון, לכי והשלימי חסד למי שהשלים לך!

בין דאתנגניו ואתקבר ההוא גופא, נפש דליה אעלת לגו מתיבתא עילאה. אמרו לה, לית לך הבא השתא רשות לאעלא ברוך דמנרא עילאה. וילי ואשלימי מיבוי, למאן דאשלים לך.

יום אחד רבי פרחיא היה יושב על השער של הפתח של לוד, והיה עצוב, שהיתה לו דחוקה השעה. בא

יומא חד, רבי פרחיא תנה יתיב אבבא דפתחא דלוד, ותנה עצוב, דדחיקא ליה שעטא. אתא חד בר נש

אליו איש אחד. אמר לו: רבי, התרצה ללכת למקום פלוני עמי, ואתן לך כלי כסף, כדי שנסתדל בתורה יחד בדרך? אמר לו: גלף. הלכו.

כִּשְׁהִגִּיעוּ לְאוֹתוֹ הַשְּׂדֵה, אָמַר לוֹ: נִתְעַכֵּב כַּעַת. נֶאֱנַח. אָמַר לוֹ: לְמָה אַתָּה נֶאֱנַח? אָמַר לוֹ: אֲבִידָה אֲבִידָה לִי בַמָּקוֹם הַזֶּה. אָמַר: הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא זִמְנָה לָךְ.

מִצְאוּ מַעֲרָה אַחַת. אָמַר אוֹתוֹ הָאִישׁ: רַבִּי, נִכְנָס לְכָאן, שְׁהֵרִי יִדְעֵתִי שְׂאֲנִי מִכִּיר כָּאן. נִכְנָסוּ, יָרְדוּ בַמְּדֻרְגוֹת, עַד שֶׁהִגִּיעוּ לַפְּרֻדָּס אֶחָד, וְרָאוּ שָׁם אֵילָנוֹת מְשֻׁנִּים זֶה מִזֶּה וּמִשְׂאֵר אֵילָנוֹת שֶׁל הָעוֹלָם, וְאֵילָן אֶחָד מְשֻׁנֵּה מִשְׂאֵר הָאֵילָנוֹת.

עָלָו לְשָׁם, שָׁמְעוּ קוֹל אֶחָד שֶׁל מַחֲנוֹת רַבִּים שֶׁהֵיוּ אוֹמְרִים, (תהלים צה) באו נשתחוו ונכרעה נברכה לפני ה' עשנו. תמה רבי פרחיא, ואמר: מה זה? אמר לו: שתק.

אָמַר רַבִּי פְּרַחְיָא: הָאֱלֹהִים, כְּשֶׁהִגַּעְתִּי עִמּוֹ לְאִמְצַע הַפְּרֻדָּס הַזֶּה, וְרָאִיתִי שְׁתֵּי דְרָכִים, וּמַחֲנוֹת מִצַּד זֶה וּמִצַּד זֶה, וְאָמַרְתִּי לוֹ מַה זֶה? וְאָמַר לִי, כָּאֵן נִפְרְדוֹת דְּרָכֵי הַנִּפְשׁוֹת, מִי שֶׁהוֹלְכִים לְגַן עֵדֵן, וּמִי שֶׁהוֹלְכִים לְגִיְהֵנִם. מִי שֶׁהוֹלֵךְ לְגַן עֵדֵן - אֵלּוֹ הוֹלְכִים (עמו), וּמִשְׁלִימִים לוֹ שְׁלוֹם. וּמִי שֶׁהוֹלֵךְ לְגִיְהֵנִם - אֵלּוֹ נוֹטְלִים לְדוֹן (אותם) אוֹתוֹ בְּגִיְהֵנִם.

לגביה, אמר ליה, רבי, תיבעי למיהוי ברוך פלוני בחדאי, ואתן לך מאני כסף, בגין דנשתדל באורייתא בחדא באורחא, אמר ליה גיזיל. אלו.

כַּד מָטָא לְהַהוּא חֻקַּל, אָמַר לִיה נִתְעַכֵּב הַשְּׂדֵה, אַתְנַח. אָמַר לִיה, אֲמַאי קָא מִתְנַחַת. אָמַר לִיה אֲבִידָה קָא אֲבִיד לִי פְּהֵי דוּכְתָא. אָמַר, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יִזְמְנֵנָה לָךְ.

אֲשַׁכְּחוּ חַד מַעֲרָתָא. אָמַר תְּהוּא נִבְרָא, רַבִּי, נִיעוּל הָכָא, דְּהָא יִדְעָנָא דְאִשְׁתְּמוּדְעָנָא הָכָא. אָעֵלוּ, נִחְתִּין בְּדֻרְגִין, עַד דְּמָטוּ לְגַבֵּי חַד פְּרֻדָּס, וְחָמוּ תַמָּן אֵילָנִין מְשֻׁנִּין דָּא מִן דָּא וּמִשְׂאֵר אֵילָנֵי עֲלָמָא, וְחַד אֵילָן מְשֻׁנֵּיָא מִשְׂאֵר אֵילָנִין.

סְלִיכוּ תַמָּן, שָׁמְעוּ חַד קְלָא דְמִשְׁרִיין סְנִיַּאין, דְּהוּוּ אֲמַרִין, (תהלים צ"ה ו) באו נשתחוו ונכרעה נברכה לפני ה' עושנו. תנוה רבי פרחיא, אמר מאי האי. אמר ליה שתוק.

אָמַר רַבִּי פְּרַחְיָא, הָאֱלֹהִים, כַּד מְטִינָא עִמִּיה לְאִמְצַע דְּהָא פְּרֻדִּיסָא, וְחִמִּינָא תְּרִין אַרְחִין, וּמִשְׁרִיין מִסְּטְרָא דָּא וּמִסְּטְרָא דָּא, וְאֲמַרִי לִיה מַאי הָאִי, וְאָמַר לִי, הָכָא מִתְּפַרְשִׁין אוֹרְחִין דְּנִפְשִׁין, מֵאֵן דְּאֵלִין לְגַן עֵדֵן, וּמֵאֵן דְּאֵלִין לְגִיְהֵנִם. מֵאֵן דְּאֵל לְגַן עֵדֵן, אֵלִין אֵלִין בְּחֻדְיָה, וְאִשְׁלִימוּ לִיה שְׁלָמָא. וּמֵאֵן דְּאֵל לְגִיְהֵנִם, אֵלִין נִטְלִין לִיה לְמִידֵן לִיה בְּגִיְהֵנִם.

עברנו אותו הפרדס, והגענו לחומות ומגדלים ושערים. כשהגענו לשער אחד, שנקרא שער המזרח, קרא אותו האיש: פתחו לי שערי צדק. אמרו לו: למה? אמר להם: בשליחות של רבון העולם באתי. פתחו ואמרו כלם: מי נתן את ילוד האשה הזה כאן במקום הזה? אמר להם: זה הוא רבי פרחיא. אמרו: זה הוא שהשלים לך החסד באותו העולם? אמר כן.

פתחו לו, ואמרו: הפשיטו אותו, שאין רשות להכנס לכאן בגוף של העולם ההוא. מיד הפשיטו אותו, והתלבש באוירים של הגן שלפנים.

ונכנס וראה אותו הרקיע שעל גבי אותו הגוף (הגוף). שאותו הרקיע נפרד מאותו הרקיע שעומד על שאר בני העולם. הרקיע הזה נתחם בתחום מכל הגונים של העולם. ארבעה חלונות, משקופים פתוחים בו בארבעת צדדי העולם, ואחד באמצע.

חלון אחר שבצד הדרום, בו עומדים ששה משקופים, לא נכנסים למקום הזה, אלא אותן שעוסקות בקריאת שמע ברצון ובכונה בכל יום.

אמר רבי פרחיא: האלהים, כשהסתכלתי באותו החלון, קרב אותו הממנה, ששמו ענאל, שממנה על השער של צד הדרום. אמר

אעברנא החו פרדס, ומטינא לשורין ומגדלין ותריצין. בד מטינא לתרעא חד, דאיקרי שער המזרח. קרא ההוא גברא (שם קיח - ט), פתחו לי שערי צדק. אמרוליה אמאי. אמר לון, בשליחותא דמאריה דעלמא קא אתינא. פתחו, ואמרו בולחו, מאן יחב לילוד אשה באתרא דא. אמר להו דא איהו רבי פרחיא. אמרו, דא הוא דאשלים לך חסד בההוא עלמא. אמר אין.

פתחו ליה. ואמרו, אפשיטו ליה, דלית רשו למיעל הכא בגופא דההוא עלמא. מיד אפשיטו ליה, ואתלבש באוירין דגנתא דלגו.

ועאל ותמי ההוא רקיעא דעל גבי ההוא גנתא, דההוא רקיעא אתפרש מההוא רקיע דקאים על שאר בני עלמא. רקיע דא אתתחם בתחומא מכל גוונין דעלמא. ארבע חלונין משקופין פתיחין ביה בארבע סימרי עלמא, וחד באמצעיתא.

... חלון אתרא דבסטר דרום, ביה קיימין שית משקופין, לא עאלין להאי אתר, אלא אינון דלעז קריאת שמע ברעותא, ובכונה בכל יומא.

אמר רבי פרחיא, האלהים, בד אסתכלנא בההוא חלונא, קריב ההוא ממנא, וענאל שמה, די ממנה על תרעא דסטר דרום, אמר לי, קום

בְּקוֹמְךָ, וְחָמִי הָאֵל חֲלוֹן, דְּלִית רִשׁוֹ לְאַעְלָא תַּמּוֹ, וְלֹא לְמַחְמֵי בֵּיהּ, בַּר אֵינּוּן דְּלָעָז בְּקִרְיַת שְׁמַע בְּדָקָא יְאוּת.

לי, קום במקומך, וראה את החלון הזה, שאין רשות להכנס לשם ולא לראות אותו, פרט לאותם שעוסקים בקריאת שמע כראוי.

ב. השׁכר שמקבל על קריאת שמע בכונה

וְכָל אֵינּוּן דְּלָעָז בְּקִרְיַת שְׁמַע בְּדָקָא יְאוּת, שְׁתִּין מִמֶּנּוּ עֲלִין קַמְיַהְדְּמִשִּׁית, וּמִכְתִּירִין לִיהּ בְּכַתְרִין קְדִישִׁין, וְאִמְרִין לִיהּ, דָּא הוּא כְּתָרָא דְּפִלוֹנֵי דְּלָעָא בְּקִרְיַת שְׁמַע בְּדָקָא יְאוּת.

וכל אינון דלעז בקריאת שמע בדקא יאות, שתין ממנו עלין קמיהדמשיית, ומכתירין ליה בכתרין קדישין, ואמריין ליה, דא הוא כתרוא דפלוני דלעא בקריאת שמע בדקא יאות.

וכל אותם שעוסקים בקריאת שמע כראוי, ששים ממנים נכנסים לפניו (של המשיח), ומכתירים אותו בכתרים קדושים, ואומרים לו: זהו הכתר של פלוני שעסק בקריאת שמע כראוי!

זוהר חדש סוף
רות

ג. השמחה שנעשית בהיכלות ובעולמות העליונים ובגן עדן בעבור קריאת שמע בדקדוקיה

בו מבאר שעל ידי כונת קריאת שמע זה מגיע להיכלות הגבוהים בפמלא של מעלה והאבות הקדושים אברהם יצחק ויעקב אדם הראשון מנשקין ליה והיינו בקרא בכונה ודקדק באותיותיה

שְׁאִילָנָא לִיהּ, וְאִמְרִי לִיהּ, מְאָרִי, הָאֵל קִרְיַת שְׁמַע בְּדָקָא יְאוּת מַה הוּא. אָמַר לִי, אֵי חֲסִידָא, רְוֵא עֵילָאָה אִיהוּ חָכָא. בְּקִרְיַת שְׁמַע אִית בַּה אַרְבַּע פְּרָשִׁין.

שאילנא ליה, ואמרי ליה, מארי, הא קריאת שמע בדקא יאות מה הוא. אמר לי, אי חסידא, רוא עילאה איהו חכא. בקריאת שמע אית בה ארבע פרשין.

פְּרָשָׁה קְדָמָא דִּיחֻדָּא, דְּאִיהוּ תְּרִין יַחֲדוּן, בְּתַרִּיסַר תִּיבִין. שִׁית תִּיבִין בְּיַחְדָּא עֵילָאָה. וְשִׁית תִּיבִין בְּיַחְדָּא אַחְרָא. פְּרָשָׁה תְּנִינָא וְאַהֲבָת, בְּמ"ב תִּיבִין, בְּרָא דְּשֵׁם דַּמ"ב אַתְּנוּן.

הפרשה קדמא דיחודא, דאיהו תרין יחודין, בתריסר תיבין. שית תיבין ביחודא עילאה. ושית תיבין ביחודא אחרא. פרשה תנינא ואהבת, במ"ב תיבין, ברא דשם דמ"ב אתנון.

פְּרָשָׁה תְּלִיתָאָה, וְהָהּ אִם שְׁמוּעַ, דְּאֵתְבַלִּיל יְמִינָא בְּשִׁמְאָלָא, וְשִׁמְאָלָא בִּימִנָא. וְאִיהוּ בְּרָא וְסִתְרָא דְּרִיתִיבָא קְדִישָׁא, עַד וְשִׁמְתָם. דְּאִיהוּ פְּרָשָׁתָא דְּשִׁלְטָא עַל בּוּלָא. אִיהוּ בְּרָא

הפרשה שלישית - והיה אם שמוע, שתכליל ימיןא בשמאלא, ושמאלא בימנא. ואיהו ברא וסתרוא דריתבא קדישא, עד ושמתם. דאיהו פרשאתא דשלטא על בולא. איהו ברא

וְהַשְׁמָאל בְּיָמִין. וְהוּא בְּסוּד וְסִתְרָא שֶׁל הַמְּרַכְבָּה הַקְּדוּשָׁה, עַד וְשִׁמְתָם, שֶׁהִיא הַפְּרָשָׁה שְׁשׁוּלְטַת עַל הַכֹּל. הִיא בְּסוּד

דע"ב תיביו, גו רזא דע"ב שמחן דרתיבא קדישא.

של שבעים ושתיים תבות, תוך הסוד של שבעים ושנים שמות של המרכבה הקדושה.

פרשה רביעאה, ושמתם, דאיהי חמשין תיביו, דאיהו לקביל חמשין תרעין דבינה. פרשה דציצית פלילא מכולהו. וסלקין פראשין למנינא דאדם.

פרשה רביעית - ושמתם, שהיא חמשים תבות, שהיא כנגד חמשים שערי בינה. פרשת הציצית כלולה מכלם. ועולות הפרשיות למנין של אדם.

... ותא חנוי, כל מאן דאשלים ייחודא בדיקא יאות, ומכנין בפרשיות אליו בכל יומא. וכו' לאליו משקופין וחלוניו, למחוי שלים הבא. ולית מאן דיעכב על ידו, ובלבד דוקרי בדיקא יאות, ויכנין בהני רזין עילאין.

ובא ראה, כל מי שמשלים היחוד כראוי ומכנין בפרשיות הללו בכל יום, זוכה למשקופים והחלונות הללו, להיות שלם כאן. ואין מי שיעכב על ידו, ובלבד שיקרא כראוי, ויכנין בסודות העליונים הללו.

ואחיד בימינא דילי ואמר ליה, אי חסידא, תא חמי יקר דאינון דמיחדי שמא קדישא בדיקא יאות, ולעאן בקריאת שמע בגוונא דא.

ואחז בימיני ואמר לי: אי חסיד, בא וראה את כבוד אותם שמיוחדים את השם הקדוש כראוי ועוסקים בקריאת שמע כמו זה.

אעילנא בחד היכלא, ובההוא היכלא הוו שם"ה היכלים, בחושבן יומי שתא. אברהם יצחק ויעקב שליטין בההוא היכלא, ואדם הראשון בגוייהו.

ונכנסתי להיכל אחד, ובאותו היכל היו שלש מאות ששים וחמשה היכלות, כחשבון ימות השנה. אברהם יצחק ויעקב שולטים באותו ההיכל, ואדם הראשון בתוכם.

וחמינא פמה חבילי נשמתיו, מתלבשין ברקימו דאילנא דחיי, ובמה גונוני דיקרא עילאה. ועילין גו היכלא, ויפיאל רב ממנא על בולא, רב ממנא דאורייתא בהרייהו.

וראתי כמה קבוצות של נשמות מלבשות ברקמה של עץ החיים, וכמה גונים של כבוד עליון, ונכנסים לתוך ההיכל, ויפיאל הממנה הגדול על הכל, ממנה גדול של התורה עמהם.

פתח ואמר, אתערנו קדישי עלמא, הא בניכוני קדישין, דקא מייחדי שמא

פתח ואמר: התעוררו קדושי העולם, הרי בניכם הקדושים, שמיוחדים

קדישא, ומכווני ברעותא דפרשין דקריאת שמע.

את השם הקדוש, ומכוונים ברצון של הפרשיות של קריאת שמע.

ואדם הראשון חמינא דמשתדל בהו. ובשעתא דעאלת קריאת שמע דקרי בר נש, סליקא בקדמיתא להאי היכלא, וארח בה אדם הראשון, אי חסר אות אחת מקרית שמע, לא מקבל לה. דהא חסר בנינא דאדם, דאיהו רמ"ח, באינן תיבין דחוזר שליח צבור.

וראיתי את אדם הראשון שמשתדל בהם. ובשעה שנכנסת קריאת שמע שקורא בן אדם, עולה בראשונה להיכל הזה, ומריח בה אדם הראשון. אם חסרה אות אחת מקרית שמע, אינו מקבל אותה, שהרי חסר בנינו של אדם, שהוא מאתיים ארבעים ושמונה, באותן התבות שחוזר שליח הצבור.

ואי אשבח יתה ברקא יאות, מקבל לה, ונטליו אברהם יצחק ויעקב מניה, ונשקיו לה. מאן חמי חדנה, מאן חמי ערבוביא, בכל אינו צדיקיא דבנינא דערו, דקא אתין בטהוא חדנה.

ואם מוצא אותה פראוי, מקבל אותה, ונוטלים ממנו אברהם יצחק ויעקב, ונושקים אותה. מי ראה השמחה, מי ראה הערבוביה בכל אותם הצדיקים שבגן עדן, שבאים לאותה השמחה.

ובשעתא דייתי לתהוא עלמא, מאן נחמי חדנה דיליה, דאותבין ליה אבתן לגביהו תרי זימני ביומא, ובכל יומא נחית עליה טלא מרישא דמלכא.

ובשעה שיבא לאותו העולם, מי יראה את שמחתו, שמושבים אותו האבות אצלם פעמים ביום, ובכל יום יורד עליו טל מראש המלך.

ובההוא טלא, ידעי ואכלי מיכלא, די מלאכי עילאין אכלין. וידעין מה דתהו, ומה דיהו, ומה דומין למתו, עד זמנא דקודשא ברוך הוא יוקים לגופי דסריחן בהאי עלמא, ויוקים לון הקדוש ברוך הוא, בבנינא מתתקנא ברקא יאות.

ובאותו הטל יודעים ואוכלים המאכל שמלאכים העליונים אוכלים. ויודעים מה שהיה, ומה שיהיה, ומה שעתיד להיות, עד הזמן שהקדוש ברוך הוא יקים את הגופים הסרוחים בעולם הזה, ויקימם הקדוש ברוך הוא בבנין מתקן פראוי.

בחלוץ דבסטר דרום, הוו רשומין ש', דבסטר דא ו', ובסטר אחרא ו',

בחלוץ שבצד הדרום היו רשומים ש', שבצד זה ו', ובצד אחר ו',

ובספר אחר ו'. שאילנא לתתוא גברא, ואמינא מאי הני אתוון, אמר לא ידענא.

ובצד האחר ו'. שאלתי אותו האיש, ואמרתי: מהן האותיות הללו? אמר: איני יודע.

עד דאתא תתוא ממנא, ואמר לי, אי חסידא, אינון אתוון, סימנין דפרשיותא דקריית שמע. "נבאה חולקיה דמאן דאמר לון בכל יומא ברעותא דלבא".

עד שבא אותו הממנה ואמר לי: אי חסיד, אותן האותיות סימנין הפרשיות של קריאת שמע. אשרי חלקו של מי שאמר אותם בכל יום ברצון הלב.

ד. מתיקותה של קריאת שמע

קרא הוא דבתיב, (שיר השירים ה) באתי לגני אחותי כלה אכלתי יערי עם דבשי שתיתי ייני עם חלבי, לבתר אכלו רעים. אכלתי יערי, דא צלותא דמיושב. עם דבשי דא קריאת שמע. עם דבשי דא קריאת שמע, דאיהו מתיקו דכלא, בכמה צופין ומתיקון.

זהו שכתוב, (שיר השירים ה) באתי לגני אחתי כלה [וגו'] אכלתי יערי עם דבשי שתיתי ייני עם חלבי, אחר כך אכלו רעים. אכלתי יערי - זו תפלת מישב. עם דבשי - זו קריאת שמע. עם דבשי - זו קריאת שמע, שהיא מתיקות הכל, בכמה צופים ומתוקים.

זוהר במדבר
ב' פחסט (דף
רכ"ג)

ה. רמ"ח תבות בקריאת שמע והשלמתה ורפואתה

בו באר שבקריאת שמע יש רמ"ח תבות כנגד כל איבר באדם ושה מביא רפואה לאדם והשלמתה על ידי שליח צבור רבי בון, הנה אויל יומא חד באורחא, פגע ביה חד ינוקא. אמר ליה, רבי, תבעי דאיתך עמך באורחך, ואשמש קמך כהאי אורחא. אמר ליה, זיל. אול אבתריה.

בו באר שבקריאת שמע יש רמ"ח תבות כנגד כל איבר באדם ושה מביא רפואה לאדם והשלמתה על ידי שליח צבור רבי בון, הנה אויל יומא חד באורחא, פגע בו תינוק אחר. אמר לו: רבי, התרצה שאלך עמך בדרך, ואשמש לפניך בדרך הזו? אמר לו: לך. הלך אחריו.

זוהר חדש
מדורש רות
(דף צה)

עד דהנה אויל, פגען ביה, ר' חייא ורבי אבא ורבי יודא ור' יוסי, אמרו ליה, את בלחודך, ולית מאן דמעין בתך. אמר לון, חד ינוקא תבא דאויל אבתראי. אמר רבי חייא, בראי חוית לחוב בעצמך, דלית עמך עם מאן דתשתעי במילי דאורייתא. יתבי בתקלא תחות אילן חד.

עד שהנה הולך, פגשו בו רבי חייא ורבי אבא ורבי יודא ורבי יוסי. אמרו לו: אתה לבדך, ואין מי שישען אחרך? אמר להם: תינוק אחד כן שהולך אחרי. אמר רבי חייא: כדאי היית שתתחייב בנפשך, שאין עמך עם מי שתדבר בדברי תורה. ישבו בשדה תחת אילן אחד....

פְּתַח רַבִּי יְהוּדָה וְאָמַר, (משלי א) רַפְאוֹת תְּהִי לְשֶׁרֶף וְגו'. הַתּוֹרָה הִיא רַפּוּאָה לְאָדָם, לְגוֹף וְלַעֲצָמוֹת, בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא. שְׂאֵמֶר רַבִּי נַחֲמִיָּה אָמַר רַבִּי נְהוֹרָאִי, הַרְפּוּאָה לְאָדָם בְּעוֹלָם הַזֶּה בְּכָל יוֹם - מִי שֶׁקּוֹרֵא קְרִיאַת שְׁמַע עַל תְּקוּנָהּ.

וְאָמַר רַבִּי נְהוֹרָאִי, בְּקְרִיאַת שְׁמַע יֵשׁ מְאֵתִים אַרְבָּעִים וּשְׁמוֹנֶה תְבוּת, כְּמִנְיַן מְאֵתִים אַרְבָּעִים וּשְׁמוֹנֶה אֵיבָרִים שֶׁל אָדָם. וְהַקּוֹרֵא קְרִיאַת שְׁמַע כְּתִקּוּנָהּ, כָּל אֵיבָר וְאֵיבָר נוֹטֵל תְּבָה אַחַת לְעֲצָמוֹ, וּמִתְרַפֵּא בּוֹ. וְזֶה (משלי א) רַפְאוֹת תְּהִי לְשֶׁרֶף וּשְׂקוּי לְעֲצָמוֹתֶיךָ.

בִּינְתִים הַגִּיעַ אוֹתוֹ הַתִּינוּק עֵיף מִהַדְרָךְ, וַיֵּשֶׁב לַפְּנִיָּהּ. שְׁמַע אֶת הַדְּבָרִים הַלְלוּ, קָם עַל רַגְלָיו וְאָמַר: וְהִלֵּא בְּקְרִיאַת שְׁמַע אֵין שָׁם אֱלֹא מְאֵתִים אַרְבָּעִים וְחֲמֵשׁ תְבוּת? אָמַר לוֹ רַבִּי חֲזִיא, שֶׁב בְּנִי. יֵשֶׁב. אָמַר: הַשְּׁמַעַת בְּנִי בְּזֶה דְבָר?

אָמַר לוֹ: כִּךְ שְׁמַעְתִּי מֵאַבָּא, שֶׁבְּקְרִיאַת שְׁמַע יֵשׁ מְאֵתִים אַרְבָּעִים וּשְׁמוֹנֶה תְבוּת חֶסֶד שְׁלֵשׁ לְמִנְיַן אֵיבָרָיו שֶׁל אָדָם. מַה תְּקַנְתּוּ? תְּקַנּוּ שֶׁהַשְּׁלִיחַ צְבוּר חוֹזֵר עַל שְׁלֵשׁ הַתְבוּת הַלְלוּ, וּמֵהֵן? ה' אֱלֹהִים אֲמַת. כְּדִי לְהַשְׁלִים מְאֵתִים אַרְבָּעִים וּשְׁמוֹנֶה תְבוּת עַל הַקְּהֵל, וְכְדִי שְׁלֵא יִפְסִיק לְאַמַת, לֹא פְחוֹת מִשְׁלֵשׁ, וְלֹא יוֹתֵר מִשְׁלֵשׁ.

פְּתַח רַבִּי יְהוּדָה וְאָמַר, (משלי א) רַפְאוֹת תְּהִי לְשֶׁרֶף וְגו'. הַתּוֹרָה הִיא רַפּוּאָה לְאָדָם, לְגוֹף וְלַעֲצָמוֹת, בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא. דְּאָמַר רַבִּי נַחֲמִיָּה "אָמַר רַבִּי נְהוֹרָאִי, אֲסוּוֹתָא לְכַר נָשׁ בְּהַאי עַלְמָא בְּכָל יוֹמָא, מֵאַן דְּקָרִי קְרִיאַת שְׁמַע עַל תְּקוּנָהּ".

וְאָמַר רַבִּי נְהוֹרָאִי, בְּקְרִיאַת שְׁמַע יֵשׁ רַמ"ח תְּיָבוּת, כְּמִנְיַן רַמ"ח אֵבָרִים שֶׁל אָדָם. וְהַקּוֹרֵא קְרִיאַת שְׁמַע כְּתִקּוּנָהּ, כָּל אֵבָר וְאֵבָר נוֹטֵל תְּיָבָה אַחַת לְעֲצָמוֹ, וּמִתְרַפֵּא בּוֹ. וְדָא אִיהוּ (משלי א) רַפְאוֹת תְּהִי לְשֶׁרֶף וּשְׂקוּי לְעֲצָמוֹתֶיךָ.

אֲדָהֲכִי, מִטָּא תְּהוּא יְנוּקָא, לֹא מֵאוּרְחָא, וַיְתִיב כְּמִיָּהוּ. שְׁמַע אֲלֵין מְלִין, קָם עַל רַגְלוֹהִי וְאָמַר, וְהִלֵּא בְּקְרִיאַת שְׁמַע אֵין שָׁם אֱלֹא רַמ"ח תְּיָבוּת. אָמַר לִיה רַבִּי חֲזִיא, תִּיב בְּנִי, יְתִיב. אָמַר, בְּנִי שְׁמַעַת בְּהַאי מִיָּדִי.

אָמַר לִיה, כִּךְ שְׁמַעְתִּי מֵאַבָּא, דְּבְּקְרִיאַת שְׁמַע יֵשׁ רַמ"ח תְּיָבוּת חֶסֶד תְּלַת, לְמִנְיַן אֵיבָרָיו שֶׁל אָדָם. מֵאִי תְּקַנְתִּיהּ. תְּקִינּוּ, דְּשְׁלִיחַ צְבוּר חוֹזֵר שְׁלֵשׁ תְּיָבוּת אֵלוֹ. וּמֵאִי נִינְהוּ. ה' אֱלֹהֵיכֶם אֲמַת. כְּדִי לְהַשְׁלִים רַמ"ח תְּיָבוּת עַל הַקְּהֵל. וְכְדִי שְׁלֵא יִפְסִיק לְאַמַת, לֹא פְחוֹת מִשְׁלֵשׁ, וְלֹא יוֹתֵר מִשְׁלֵשׁ.

בינתים בא רבי יודא בנו של רבי פנחס, וישב אצלם, ואמר להם: במה עסקתם? אמרו לו: בדברי קריאת שמע, וכך אמר התינוק הזה. אמר: ודאי שקף הוא, וכך אמר רבי יוחנן בן גורי אמר רבי יוסי בן דורמסקית משמו של רבי עקיבא, חסידים הראשונים תקנו קריאת שמע כנגד עשרת הדברות, וכנגד מנין איבריו של אדם. והרי חסרו מהן שלש? תקנו שיהיה שליח צבור חוזר ומשלים אותן. ומתן? ה' אלהיכם אמת.

בתפלה תקנו שלש ברכות ראשונות ושלש ברכות אחרונות. בקריאת שמע - שלשה שמות בראשונה, ה' אלהינו ה', ושלשה שמות באחרונה - ה' אלהיכם אמת. וכל הקורא קריאת שמע כמו זה, בידוע שאינו נזוק באותו יום.

וכך האומר קריאת שמע שלא עם הצבור, אינו משלים איבריו, מפני שחסר השלש תבות ששליח צבור חוזר. מה תקנתו? יכון בחמש עשרה ווי"ם של אמת ויציב.

ועם כל זה היה קורא עליו אבא, (קהלת א' טו) מענת לא יוכל לתקן וגו'. אותן שלש תבות שבקריאת שמע ששליח צבור חוזר אותן, לא יוכל להמנות אותם לתשלום מאתים ארבעים ושמונה כשאר הצבור.

אדהכי אתי רבי יודא בריה דר' פנחס, ויתיב לנבייהו, ואמר להו, במאי עסקיתו. אמרו ליה, במילי דקריאת שמע, והכי אמר האי ינוקא. אמר, ודאי הכי הוא, והכי אמר ר' יוחנן בן גורי אמר רבי יוסי בן דורמסקית, משמיה דר' עקיבא, חסידים הראשונים תקנו קריאת שמע כנגד עשרת הדברות. (ירושלמי ברכות פרק א' הלכה ה'). וכנגד מנין איבריו של אדם. והא חסרו מהם שלשה. תקנו שיהא שליח צבור חוזר ומשלים אותם. ומאי נינהו. ה' אלהיכם אמת.

בתפלה תקנו, ג' ברכות ראשונות, וג' ברכות אחרונות. בקריאת שמע, ג' שמות בראשונה, ה' אלהינו ה', ושלשה שמות באחרונה, ה' אלהיכם אמת. וכל הקורא קריאת שמע כהאי גוונא, בידוע שאינו נזוק באותו יום.

וכל האומר קריאת שמע שלא עם הצבור אינו משלים איבריו, מפני שחסר השלשה תיבות ששליח צבור חוזר. מאי תקנתיה. יכוון במ"ו ווי"ן דאמת ויציב.

ועם כל זה היה קורא עליו אבא, (קהלת א' טו) מענת לא יוכל לתקן וגו'. אותן שלשה תיבות שבקריאת שמע, ששליח צבור חוזר אותם, לא יוכל להמנות אותם לתשלום רמ"ח כשאר הצבור.

ו. טהרת המחשבה בקריאת שמע ושכרה

בו מבאר כי הקורא קריאת שמע צריך לפנות כל מחשבה זרה מדעתו, ולכונן להמליך את הקב"ה על עצמו ועל כל העולם, ושכרו שיזכה לעתיד לבוא להיות מבני עליה היושבים בשורה ראשונה לפני הקב"ה.

תיקוני זוהר
תקנות שתיין
ושתא (דף צו
ע"ב)

ובכהווא זמנא דצריך בר נש ליחדא לקודשא בריה הוא בשכינתיה, צריך להפשיט מניה כל מחשבין דאינון קליפין, דאתמר בהון (משלי יט כא) רבות מחשבות בלב איש, ולסלקא שכינתיה לנביה במחשבתא חדא, הדא הוא דכתיב (שם) ועצת יהו"ה היא תקום, כגוונא דבר נש דמתיחד בבת זוגיה, ואתפשט מלבושו למהוי עמה חד, הדא הוא דכתיב (בראשית ב כא) והיו לבשר אחד, הכי צריך לאפשטא מניה כל מחשבין אחרנין, בזמנא דמיחד לקודשא בריה הוא בכל יומא תרין ומנין, שמע ישראל יהו"ה אלהינו יהו"ה אחד.

ובאותו זמן שצריך אדם ליחד את הקדוש ברוך הוא עם שכינתו, צריך להפשיט ממנו כל המחשבות שהן קלפות, שנאמר בהן (משלי יט כא) רבות מחשבות בלב איש, ולהעלות את השכינה במחשבה אחת. זהו שכתוב ועצת יהו"ה היא תקום, כמו שאדם שמתיחד עם בת זוגו ומתפשט מלבושו להיות עמה אחד, זהו שכתוב והיו לבשר אחד, כך צריך להפשיט ממנו כל המחשבות האחרות בזמן שמיחד את הקדוש ברוך הוא בכל יום פעמים שמע ישראל יהו"ה אלהינו יהו"ה אחד.

ז. קריאת שמע צריכה להיות בכונת מסירות נפש על אהבתו ויראתו יתברך ופמליא של מעלה משבחין ליה

מהבא נפקי תרין ממנו, ואקרוי אהבה, על שמא דהיכלא. ואלין קיימין לאשנחא על כל אינון דמיחדי יחודא דמאריהון ברחימו, ומסרי נפשיהו עליה ברחימו, וסלקי ואסהידו לעילא.

מבאין יוצאים שני ממנים שנקראים אהבה, על שם ההיכל. ואלו עומדים להשגיח על כל אותם שמיחדים את יחוד רבונם באהבה, ומוסרים נפשם עליו באהבה, ועולים ומעידים למעלה.

זוהר שמות פ'
מקדי (דף
ר"ג ע"ב):

ח. מצות קריאת שמע ויחוד השם בכונה וגדל פעלתה למעלה אצל שרפי מעלה

בו ובאר כי הקורא קריאת שמע צריך לכונן בה כראוי, ועל ידי זה נעשים תקונים ויחודים עליונים למעלה בעולמות העליונים, ומבאר כי על ידי כוננת האדם נתן שפע ומזון לצבאות העליונים, ומתבררים ניצוצות הקדושים ונתקנים המדות העליונות.

שמע ישראל יי' אלהינו יי' אחד (דברים ו ד), פקודא דא, (עיין בהקדמה י"ג ע"ב)

שמע ישראל יי' אלהינו יי' אחד. מצוה זו ליחד שם הקדוש

זוהר ספר
דברים פ'
ואתקן (ויניא
מחומתא דף
ר"ג ע"א):

ברוך הוא בכל יום, שהרי כמו שמיוחדים שם הקדוש ברוך הוא למטה, כך מתיחד שמו למעלה, נמצא שהקדוש ברוך הוא יחיד מעלה ומטה.

מי שמיוחד שם הקדוש ברוך הוא, ישים לבו ורצונו באותו יחוד שאמרנו, ויחבר כל איבריו באותו יחוד להיות כלם אחד, כמו ששם כל איבריו בסוד אחד, כך למעלה מחבר כל האיברים העליונים באותו יחוד להיות כלם אחד.

בשעה שבא אדם ליחד את שם הקדוש ברוך הוא, כל חילות השמים עומדים שורות שורות כדי להתתקן ולהכליל כלם באותו יחוד, לעמד בסוד אחד ביחוד אחד. כלם מתתקנים בתקוניהם כראוי. באותה שעה עומד ממנה אחד שמש שעומד תחת מאתים ארבעים ושמונה עולמות, וכלם נקראים איברי הגוף. וזה נקרא הלני"ו, עומד ומחכה לאותו יחוד, וזהו מלקט שושנים, כמו שנאמר (שיר השירים ו) וללקט שושנים, שהם איברי הגוף.

ליחדא שמייה דקודשא ברוך הוא בכל יומא, דהא כמה דמייחדי שמא דקודשא ברוך הוא לתתא, הכי אתיחד שמייה לעילא, אשתבח קודשא ברוך הוא יחידא עילא ותתא.

מאן דמייחד שמייה דקודשא ברוך הוא, ישוי לביה ורעותיה בההוא יחודא דקאמרן, ויחבר כל שייפוי בהוא יחודא בההוא רעותא, למחוי בלהו אחד, כמה דשוי כל שייפוי ברוך דהר, הכי לעילא מחבר כל שייפין עלאין בההוא יחודא, למחוי בלהו חד.

בשעתא דאתי בר נש לייחדא שמא דקודשא ברוך הוא, כל חילי שמיא בלהו, קיימין שורין שורין, בגין לאתתקנא ולאיתבללא בלהו בההוא יחודא, למיקם ברוך דחד ביחודא חדא. בלהו מתתקנן בתקוניהון בדקא יאות. בהאי שעתא קיימא חד ממנא שמשא, דקיימא תחות רמ"ח עלמין, ובלהו אקרין שייפין דגופא. ודא אקרי הלני"ו, קיימא מחכה לההוא יחודא, ודא איהו מלקט שושנים, כמה דאת אמר (שיר השירים ו ב) וללקוט שושנים, דאינון שייפין דגופא.

ט. מצות אמונת ה' ויחוד ה' בקריאת הפסוק שמע ישראל; להאריך באחד וכונתה

מצוה שלישית - לדעת שיש אלוה גדול ושלויט בעולם, וליחד אותו בכל יום יחוד כראוי באותם ששת הצדדים העליונים, ולעשות

פקודא תליתאה למנדע דאית אלהא רברבא ושלויטאה בעלמא. ולייחדא ליה בכל יומא יחודא בדקא יאות באנון שית סטרין עלאין. ולמעבד

זוהר הקדמות
ספר הזוהר
(דף יב ע"א)

אותם יחוד אחד בשש התבות של שמע ישראל ולכונן רצון למעלה עמהם. ועל כן צריך "אחד" להאריך אותו בשש תבות, וזהו שפתוב יקרו המים מתחת השמים אל מקום אחד. יתכנסו הדרגות שתחת השמים שתאחו בהן יראה להיות בשלמות לששה צדדים כראוי. ועם כל זה, באותו היחוד צריך לקשר בו יראה, שצריך להאריך בדל"ת של אחד, שדל"ת של אחד גדולה.

לון יחודא חדא בשית תבין דשמע ישראל ולכוננא רעותא לעילא בהדיהו. ועל דא אחד אצטריך לארפא ליה (כ"א כשית) בשית תבין. ודא הוא דכתיב יקרו המים מתחת השמים אל מקום אחד. יתכנסון דרגין דתחות שמיא לאתאחדא ביה (יראה) למחוי בשלימו לשית סטרין בדקא יאות. ועם כל דא בההוא יחודא אצטריך לקשרא ביה יראה דאצטריך לארפא בדל"ת דאחד. דדל"ת דאחד גדולה.

י. לקצר ולחטף באל"ף דאחד

מי שאומר אחד, צריך לחטף אל"ף ולקצר קריאתה, ולא יעכב באות הזאת כלל. מי שעשה כן, יתארכו חייו.

א. מאן דאמר אחד, אצטריך לחטפא אלף, ולקצרא קריאה דילה, ולא יעכב בהאי את כלל. ומאן דעביד דא, יתארכון חייו.

זוהר במדבר פ' שלח לך ודף קס"ב ע"א

אח"ד א' בחטיפא- אח"ד א' בחטף וזהו היחוד של רב המנונא סבא שלמד מאביו, ואביו מרבו, עד פיו של אליהו, ויפה הוא, והוא יחוד בתקון. ואף על גב שאנו בארנו את זה בכמה סודות, כל הסודות עולים לאחד. אבל הסוד הזה מצאנו בספרו, ויפה הוא, והוא יחוד בתקון. והרי אנו ביחוד של סוד אחר הערנו דברים, והוא יפה, והיחוד כראוי וכך הוא. אבל היחוד הזה יחוד בתקון, וזהו יחודו של רב המנונא סבא.

ב. אח"ד א' בחטיפא- אח"ד א' בחטף. ג. ודא הוא יחודא דרב המנונא סבא, דאולף מאביו, ואביו מרבית, עד פומא דאליהו, ושפיר איהו, ויחודא בתקונא. ואף על גב דאנו אוקימנא להאי בכמה רזין, בלהו רזין סלקין לחד. אבל רזא דא אשבחנא בספריה, ושפיר איהו, ויחודא בתקונא. והא אנו ביחודא דרזא אחרא אתערנא מלין, ואיהו שפיר, ויחודא בדקא חוי ודכי הוא. אבל יחודא דא, יחודא בתקונא, ודא איהו יחודא דרב המנונא סבא.

זוהר חדש ותקנא קדמאה דף קח:

ועוד הנה אומר, מי שרצונו להכליל את כל סודות היחוד בדבר אחד יותר יפה. ולכן אנו מאריכים באחד,

ותו תנה אמר, מאן דרעותיה לאכללא כל רזין דיחודא במלה דאחד שפיר מפי. ולהכי אנו מאריכין באחד, לסלקא

זוהר דברים
רעיא מהימנא
פ' ואתחנן (דף
רס"ח)

רעותיה מעילא לתתא, ומתתא לעילא,
למהני בלא חד.

לעלות רצונו ממעלה למטה, וממטה
למעלה, להיות הכל אחד.

ועל דא מאריבין באחד, בתרי אתונו.
למלקט שושנים, לאתיחדא ברזא
דאחד ביחודא שלים. בין דאתיחדן
שייפין בלהו, ברזא חדא דיחודא חדא,
ברין אתקרי בלא קרבן שלים.

ועל כן מאריכים באחד בשתי
אותיות, ללקט שושנים,
להתיחד בסוד של אחד ביחוד שלים.
כיון שכל האיברים מתיחדים בסוד
אחד של יחוד אחד, אז נקרא הכל
קרבן שלים.

יא. קריאת שמע כוללת בה כל עשרת הדברות

בר אתא רבי שמעון, אמר, הא ודאי
פרשתא דקריאת שמע רמיזא ביה
י' אמירן כמה דאוקמוה, והכי הוא ודאי.
(ירושלמי ברכות פרק א' - ה) והיו הדברים האלה,
בללא דעשר אמירן אינון. ובגין כך
פקודין עשראת הכא, לקבל י' פקודין
דאורייתא. ומאן אינון: -א' ושננתם
לבנה. ב' ודברתם עם. ג' בשבתך בביתך.
ד' ובקכתך בדרך. ה' ובשכבך. ו'
ובקומך. ז' וקשרתם לאות על ידך. ח'
והיו למוטפות בין עיניך. ט' ובתבתם על
מוזות ביתך. י' ובשערך. הא י' לקבל י'
אמירן.

כשבא רבי שמעון, אמר, הרי ודאי
פרשת קריאת שמע רמוזה בו
עשר אמירות כמו שבארוה, וכך הוא
ודאי. והיו הדברים האלה, הם הכלל
של עשר האמירות, ומשום כך יש כאן
עשר מצוות, כנגד עשר מצוות של
התורה. ומי הן? ושננתם לבניך.
ודברתם עם. בשבתך בביתך. ובקכתך
בדרך. ובשכבך. ובקומך. וקשרתם
לאות על ידך. והיו למוטפות בין עיניך.
וכתבתם על מוזות ביתך. ובשערך.
הרי עשר כנגד עשר אמירות.

ועל דא פרשיין אליו כלל רב אינון
באורייתא, וכאה חולקיה, מאן
דאשלים ליה בכל יומא תרי זימני, דהא
אתקדש בפומיה שמא קדישא ברקא יאות.
ואינון ה' קשריו, לקבל שמע ישראל יי'
אלהינו יי' (דברים ו ה), דאינון
לקבל ה' נימין דבגור דדוד דהיה מנגן
מאליו.

ועל כן הפרשיות הללו הן כלל גדול
בתורה. אשרי חלקו של מי
שמשלים אותו בכל יום פעמים, שהרי
התקדש בפיו השם הקדוש כראוי.
והם חמשה קשרים כנגד שמע ישראל
יהוה אלהינו יהוה, שהם כנגד
חמש נימין של כנור דוד שהיה מנגן
מאליו. שמונה עשרה חליות כחשבון
אח"ד, שקול הנגון עולה באחד.

יב. שמע ישראל – היינו יעקב אבינו שהוא שומע ומעיד עלינו שאנו מקבלים על מלכותו ית"ש

בו יבאר כי פסוק "שמע ישראל", אמרו אותו בני יעקב לאביהם לפני פטירתו, וכן משה חזר ואמרו לבני ישראל ככתוב בפרשת ואתחנן, וכשאנו אומרים "שמע ישראל" הכונה היא גם על יעקב אבינו שנקרא ישראל, והיינו "שמע ישראל" שהיה יעקב מעיד על ישראל, שמיחדים להקב"ה בכל יום, ומבאר כי באותה שעה יעקב אבינו מתעלה ומשתבת, ומתעשר בשפע קודש שבכחו והוא מגן על ישראל בניו מפני מדת הדין והמקטרגים.

אוֹלוֹ, כִּד מָמוּ בִּי חֶקֶל, אָמַר רַבִּי יִצְחָק, לִימָא מִר מַאינִון מִלִּין דְּמַעֲלִיתָא
 דְּבִקְרִיאת שְׁמַע. פֶּתַח וְאָמַר, (דברים ו' ד')
שְׁמַע יִשְׂרָאֵל ה' אֱלֹהֵינוּ ה' אֶחָד. הָאֵי קָרָא, תִּינַח בְּשַׁעֲתַדְאֲמָרוּ בְּנִין דִּיעֲקֹב לְאִבְהוֹן, אוֹ מִשָּׁה לְיִשְׂרָאֵל, אֲכַל הַשְּׁתָא, כְּלָא עֲלִמָא אָמְרִי שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, לְמַאן יִשְׂרָאֵל אָמְרִין.

הַדְּבָרִים הַמְּעַלִּים שֶׁבִּקְרִיאת שְׁמַע. פֶּתַח וְאָמַר, (דברים ו') שְׁמַע יִשְׂרָאֵל ה' אֱלֹהֵינוּ ה' אֶחָד. הַפְּסוּק הַזֶּה נֹחַח (- טוֹב) בְּשַׁעֲה שֶׁאָמְרוּ בְּנֵי יַעֲקֹב לְאִבְיָהֶם, אוֹ מִשָּׁה לְיִשְׂרָאֵל, אֲבָל עֲכָשׁוּ, כָּל הָעוֹלָם אוֹמְרִים שְׁמַע יִשְׂרָאֵל. לְאִיזָה יִשְׂרָאֵל אוֹמְרִים?

זוהר חדש רות (דף צב)

אֵלָא הָא תְּנִינָא, (תענית ה') יַעֲקֹב אָבִינוּ לֹא מֵת, וְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא חֲתָם אוֹתוֹ בְּתוֹךְ כֶּסֶף כְּבוֹדוֹ לְהִיּוֹת תָּמִיד עַד עַל בְּנָיו, שְׁמִיחֵדִים שְׂמוֹ שֶׁל הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּרָאוּי בְּכָל יוֹם פְּעָמִים. וְכִשְׁהֵם מִיְחֻדִים אֵת שְׂמוֹ שֶׁל הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אוֹמְרִים שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, תְּהִיָּה מַעֲיֵד עֲלֵינוּ, שֶׁאֲנוּ מִיְחֻדִים אֵת שְׂמוֹ שֶׁל הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּרָאוּי.

אֵלָא הָא תְּנִינָא, (תענית ה') יַעֲקֹב אָבִינוּ לֹא מֵת, וְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא חֲתָם לִיה גּוֹ בּוֹרְסָא יְקָרִיָּה, לְמַתְּוִי תְּדִיר סַחְדָא עַל בְּנָיו, דְּקָא מִיְחֻדִי שְׂמִיָּה דְּקוֹדֶשָׁא בְּרוּךְ הוּא בְּדַחְוִי, בְּכָל יוֹמָא תְּרִין זְמַנִּי, וְכַד אֵינִין מִיְחֻדִין שְׂמִיָּה דְּקוֹדֶשָׁא בְּרוּךְ הוּא, אָמְרִי שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, חֲוֵי סַחֲדָא עֲלוֹ, דְּאֲנִי מִיְחֻדִי שְׂמִיָּה דְּקוֹדֶשָׁא בְּרוּךְ הוּא כְּדָקָא חֲוֵי.

בְּהוּא שַׁעְתָּא, נְטִילִי לִיה לְיַעֲקֹב בְּאַרְבַּע גְּדַפִּין, פְּרִישָׁן לְאַרְבַּע סִיטְרֵי עֲלִמָא, וְסִלְקִי לִיה לְקַמֵּי קַדִּישָׁא עֵילָאָה, וּמְבָרַךְ לִיה בְּשִׁבְעַ בְּרַכָּאן. פֶּתַח הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְאָמַר, וּפָאָה אִיהוּ אֲבָא, דְּזַרְעָא דָא אוֹלִיד בְּאַרְעָא. זְכָאִין אֵינִין בְּנִין, דְּקָא מַעֲטְרִין לְאִבְהוֹן חֲבִי. בְּתַחֵיא שַׁעְתָּא, כָּל אֵינִין חִילֵי דְשְׂמִיָּא, פֶּתַחֵי וְאָמְרִי בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ

בְּאוֹתָהּ הַשְּׁעָה נוֹטְלִים אֵת יַעֲקֹב בְּאַרְבַּעַה כְּנָפִים, פְּרוּשִׁים לְאַרְבַּעַת צְדָדֵי הָעוֹלָם, וּמַעֲלִים אוֹתוֹ לְפָנֵי הַקְדוֹשׁ הָעֲלִיּוֹן, וּמְבָרַךְ אוֹתוֹ בְּשִׁבְעַ בְּרָכוֹת. פֶּתַח הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְאוֹמַר: אֲשֶׁרֵי הָאֵב שֶׁהוֹלִיד אֵת הַזְרַע הַזֶּה בְּאַרְץ! אֲשֶׁרֵי הַבְּנִים שֶׁמַּעֲטְרִים אֵת אֲבִיהֶם כִּי! בְּאוֹתָהּ הַשְּׁעָה כָּל צְבָאוֹת הַשָּׁמַיִם פּוֹתְחִים וְאוֹמְרִים,

בְּהוּא שַׁעְתָּא, נְטִילִי לִיה לְיַעֲקֹב בְּאַרְבַּע גְּדַפִּין, פְּרִישָׁן לְאַרְבַּע סִיטְרֵי עֲלִמָא, וְסִלְקִי לִיה לְקַמֵּי קַדִּישָׁא עֵילָאָה, וּמְבָרַךְ לִיה בְּשִׁבְעַ בְּרַכָּאן. פֶּתַח הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְאָמַר, וּפָאָה אִיהוּ אֲבָא, דְּזַרְעָא דָא אוֹלִיד בְּאַרְעָא. זְכָאִין אֵינִין בְּנִין, דְּקָא מַעֲטְרִין לְאִבְהוֹן חֲבִי. בְּתַחֵיא שַׁעְתָּא, כָּל אֵינִין חִילֵי דְשְׂמִיָּא, פֶּתַחֵי וְאָמְרִי בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ

לְעוֹלָם וָעֶד.

וַיַּעֲקֹב מֵתַעֲטֵר בְּתַלְיָסֵר נִהְרָא
אֲפִרְסְמוֹנָא רַבֵּינָא, וְקֵאִים
תְּדִיר בְּקִרְתָּא מְקַפָּא שׁוּר עַל בְּנוֵי קַמְיָה
דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְלֹא שָׂבַק דִּינָא
תְּקִיפָא לְשַׁלְטָא עַלֵייהוּ, וְכַל בְּנֵי עַלְמָא
לֹא יִכְלִין לְשַׁצָּאָה לְחוּז. הָרָא הוּא
דְּכַתִּיב, (ישעיה מד ב') אֵל תִּירָא עֲבָדֵי יַעֲקֹב.

בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד.

וַיַּעֲקֹב מֵתַעֲטֵר בְּשַׁלְשָׁה עֶשֶׂר נִהְרוֹת
אֲפִרְסְמוֹן זָךְ, וְעוֹמֵד תְּמִיד
כְּקַרְיָה מְקַפֵּת חוֹמָה עַל בְּנוֵי לְפָנֵי
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלֹא נוֹתֵן לְדִין
הַקְּשָׁה לְשַׁלֵּט עֲלֵיהֶם, וְכַל בְּנֵי הָעוֹלָם
אֵין יִכְוִלִים לְהַשְׁמִידֵם. זֶהוּ שְׁכַתוֹב
(ישעיה מד) אֵל תִּירָא עֲבָדֵי יַעֲקֹב.

יג. על ידי קריאת שמע משליכים רמח ומגן להרוג את השונאים

רמ"ח בקריאת שמע, עם שית תיבין
דיחונדא, הא רומ"ח. מג"ן עם
חרבא, מיכאל גבריאל נוריאל שמשיין דג'
אכהו. קשת דוריק חצים, וכל זרע דאינו
יורה פחץ אינו מוליד. קירטא, דא
קריאת שמע. ה' אכנין דקירטא, (רברים ו ד')
שמע ישראל יי' אלהינו יי'. לקבלויהו,
(שמואל א יז) ויקח דוד חמשה חלוקי אבנים
מן הנחל. וכד שוי להון בקירטא, דאיהי
שפה, ואיהי שכינתא, אתעכידו חר בלהו
ה', וקטיל לפלשתאה.

רמ"ח בקריאת שמע, עם שש תבות
היחוד, הרי רומ"ח. מג"ן עם
חרב, מיכאל גבריאל נוריאל,
השמשים של שלשת האבות. קשת
שיורה חצים, וכל זרע שאינו יורה
פחץ אינו מוליד. מקלע, זה קריאת
שמע. חמשה אבני מקלע, (רברים ו)
ישראל ה' אלהינו ה'. כנגדם, ויקח דוד
(שמואל א יז) חמשה חלקי אבנים מן
הנחל. וכששם אותם במקלע, שהיא
שפה, והיא שכינה, נעשו אחד כל
החמשה, והרג את הפלשתי.

זוהר דברים
פ' עקב (יעיא)
מהימנא דף
(ע"ב)

יד. מאמר הכוונה הנצרכת בקריאת שמע ושכרה.

בו מבאר כי הקורא קריאת שמע, צריך לכוון להמליך את הקב"ה על עצמו ועל כל העולם, ושכרו שפולך אפילו על העליונים והשכינה שורה עליו מברכת אותו בשבע ברכות.

הזמר קריאת שמע בזמנה - מעשיה נורא

בו מספר מעשה בתלמידי רבי שמעון בר יוחאי רבי יצחק ורבי יהודה, שגזדמנו לביתו של המנוח רב המנונא סבא, ופגשו שם בבנו הצעיר והחכם, הנקרא ינוקא, ומטנו למדו כי מי שאינו קורא קריאת שמע בזמנה אם הוא במיד אז הוא בנדוי מהשמים באותו היום, כי רמ"ח אורות שברמ"ח תיבות שבקריאת שמע נהפכים אצלו לתרם חס ושלום, ואם הוא אנוס כגון שהיה עסוק במצוה אזי חסר לו הכח להסיר את הקלפה מאבריו ולהשכין אורות קודש בגופו.

רבי יצחק ורבי יהודה הוו אולי באורחא, מטו לההוא אתר דכפר סכניו, דהנה תמן רב המנונא סבא, אתארחו באתתא דיליה, דהנה לה ברא חדא זעירא, וכל יומא

זוהר במדבר
פ' בלק וף
קפ"ו ע"א

רבי יצחק ורבי יהודה היו הולכים בדרך. הגיעו לאותו מקום של כפר סכנין, שהיה שם רב המנונא סבא. התארחו אצל אשתו, שהיה לה בן אחד קטן, וכל היום היה בבית הספר. אותו יום עלה מבית הספר ובא הביתה, ראה את אותם החכמים. אמרה לו אמו, התקרב לגברים העליונים הללו ותרווח מהם ברכות. קרב אליהם, ועד שלא קרב, חזר לאחור. אמר לאמו, איני רוצה לקרב אליהם, שהרי יום זה לא קראו קריאת שמע, וכך למדוני, כל מי שלא קרא קריאת שמע בעונתה, הוא בנדוי כל אותו היום.

שמעו אינו, ותוהו, ארימו ידיהו וברכו ליה. אמרו, ודאי כך זה, ויום זה השתדלנו יחד עם חתן וכלה שלא היו להם צרכיהם והיו מתאחרים להזדוג, ולא היה אדם שישתדל עליהם, ואנו השתדלנו בהם ולא קראנו קריאת שמע בעונתה, ומי שעוסק במצוה - פטור מהמצוה. אמרו לו, בני, איך ידעת? אמר להם, בריח לבושכם ידעתי כשקרבותי אליכם. תמהו. ישבו, נטלו ידיהם וכרכו פת.

הנה בני ספרא, שהוא יומא סליק מבי ספרא, ואתא לביתא, חמא לון לאלן חפמין. אמר ליה אמיה, קריב לגבי אלן גוברין עלאין ותרווח מנייהו ברכאן. קריב לגבייהו, עד לא קריב, אהדר לאחורא. אמר ליה לאמיה, לא בעינא לקרבא לגבייהו. דהא יומא דא לא קרו קריאת שמע, והכי אולפי לי, כל מאן דלא קרו קריאת שמע בעונתיה, בנדוי הוא כל ההוא יומא.

שמעו אינו, ותוהו, ארימו ידיהו וברכו ליה. אמרו, ודאי הכי הוא. ויומא דא אשתדלנא בהרי חתן וכלה, דלא הנה לון צרכיהו, והו מתאחרן לאודוונא, ולא הנה בר נש לאשתדלא עליהו, ואנן אשתדלנא בהו, ולא קרינן קריאת שמע בעונתיה, ומאן דאתעסק במצוה, פטור מן המצוה. אמרו ליה, ברי, במה ידעת. אמר ליה, בריחא דלבושיכו ידענא, כד קריבנא לגביכו. תוהו. יתבו, נטלו ידיהו וכרכו רפתא.

טו. היחוד והשמחה בקריאת שמע

מצאנו בספרו של רב המנונא סבא, כל מי שמיוחד יחוד זה בכל יום, שמחה מזמנת לו מלמעלה מסוד אותיות אלו - ש"מ מצד זה, א"ח מצד זה. ומצדף האותיות - למפרע (שדי) מתחיל, ובקשר (חיים) מסיים. וסימנן: אשמ"ח, שנאמר (תהלים קד) אנכי אשמח

אשבחנא בספרא דרב המנונא סבא, כל מאן דמיוחד יחודא דא בכל יומא, חדוה זמינא ליה מלעילא, מרוא דאתוון אלון, ש"מ מהאי ספרא. א"ח, מהאי ספרא. ומצדף אתוון, למפרע (שדי) שרי, ובקשר (חיים) סיים. וסימן אשמח. דבתיב, (תהלים קד) אנכי

זוהר במדבר
פ' פנחס (דף
רל"ג)

בה'. ממש. זה יחוד הקדוש. ויפה הוא. וכך הוא בספרו של חנוך, שאמר כמו זה, שמי שמייחד יחוד זה בכל יום, שמחה מזמנת לו מלמעלה.

אשמח בני. ממש. דא יחודא קרישא. ושפיר איהו. והכי הוא בספרא דחנוך, דאמר בי האי גוונא, דמאן דמייחד יחודא דא בכל יומא, חדוה ומינא ליה מלעילא.

טז. מצות קריאת שמע ביום ובלילה

מצוה לקרא קריאת שמע פעמים בכל יום, אחת כנגד דרגת יום, ואחת כנגד דרגת לילה, להכליל ביום דרגת הלילה, ולהכליל בלילה דרגת יום, והרי נתבאר. ועל זה פעמים בכל יום, אחד ביום ואחד בלילה.

פקודא למקרי קריאת שמע ב' ומנין בכל יומא. חד, לקבל דרגא דיממא. וחד, לקבל דרגא דליליא. ולאכללא ביממא דרגא דליליא, ולאכללא בליליא דרגא דיממא, והא אתמר. ועל דא תריז ומנין בכל יומא, חד ביממא וחד בליליא.

יוזר דברים פ' ואתנן (רעיא מדימנא דף רס"ג)

ועוד מצוה להתעסק בתורה יומם ולילה, זהו שכתוב והגית בו יומם ולילה, וכי יכול אדם להתעסק בתורה בכל הימים והלילות כל ימיו, והרי הקדוש ברוך הוא לא בא בטרוניא עם בריותיו? אלא כל מי שקורא קריאת שמע בכל יום ערב ובקר, כאלו מקיים בו והגית בו יומם ולילה.

ועוד מצוה לאתעסקא באורייתא יומם ולילה, הדא הוא דכתיב (יהושע א ח) והגית בו יומם ולילה, וכי יכול בר נש לאתעסקא באורייתא בכל יומי ולילי כל יומיו, והא קודשא בריך הוא לית בא בטרוניא עם בריותיו, אלא כל מאן דקרא קריאת שמע בכל יום ערב ובקר, כאלו מקיים בו והגית בו יומם ולילה.

תיקוני זוהר-תקונא עשירין וחד ועשרין (דף ס')

איזה פטנהוז אתה רוצה בגן עדן?

רשימת התורמים המאושרים שזכו לבנות חלק מהיכלי גן עדן, הו תשכון נשמתם העולם הבא, תמורת תרומה של 1600 ש"ח בעבור 10 סטים של הזוהר הקדוש, המחולק ל-70 חלקיו, כל חיך אתה רודף אחרי דירה בעולם הזה!

צא וחשוב, איזה דירה תהיה לך בגן עדן, לנצח נצחים רק כאן אפשר לקנות את הדירה בגן עדן!!!!

כל אחד יתרום כפי רצונו לבנות את העולם הבא שלו זכור! היכלי גן עדן אפשר לבנות רק בעולם הזה! ולא כשמגיעים לשם!

המעוניין, להתקשר
לטל: 0548-436784

אין חינם! סטרא אחרא היא בחינם!
כל סט נוסף שאתה קונה, הוא עוד היכל בגן עדן לנצח נצחים.
החכם עינו בראשו - צא וחשוב!

ומזכי הרבים ככוכבים לעולם ועד

דרושים תורמים:

להדפסת הקונטרס החדש "פתח אליהו המבואר"
וכן קונטרס "סגולת פתח אליהו"

ברצוננו להגיע למליון עותקים שיחולקו חינם לכל תלמוד תורה, לבנים ולבנות, וכן בישיבות ולבתי מדרשות התרומה ניתנת ישירות לבית הדפוס, עם אפשרות לקחת הקונטרס ולחלקם בעירו, או חלוקה על ידי מפעל הזוהר העולמי, המפעיל קרוב לאלף מחלקים בכל הארץ.

המעוניין, להתקשר לטל: 0548-436784

דקה-שתיים נמשכת כל הפעולה,
מנער ועד זקן, נאמר פתח אליהו לפני התפילה,
כדי להיושע מכל צרה,
ידועה הסגולה,
נינצל מפצצת אטום, ונזכה לגאולה.